

Aan de leden van Provinciale Staten van Noord-Holland**Datum ingekomen vragen** : 15 januari 2019**Datum GS-besluit:** : 12 februari 2019**Vragen nr. 9**

Vragen van de heer **N. Kaptheijns** en de heer **M.S. Ludriks** (PVV) over wachttijden sociale huurwoningen in Noord-Holland asociaal lang

De voorzitter van Provinciale Staten van Noord-Holland deelt u overeenkomstig het bepaalde in artikel 45 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van Provinciale Staten mede, dat op 15 januari 2019 door de leden van Provinciale Staten, de heer **N. Kaptheijns** en de heer **M.S. Ludriks** (PVV), de volgende vragen bij Gedeputeerde Staten zijn ingekomen.

INLEIDING VRAGEN

In een artikel van regiopurmerend.nl¹ op 15 november 2018 valt te lezen dat uit onderzoek van RTL Nieuws blijkt dat de wachttijden voor sociale huurwoningen in Noord-Hollandse gemeenten angstaanjagend lang zijn.

De tien gemeenten in Nederland met de langste wachttijd liggen allemaal in de provincie Noord-Holland. Niet een feitje om als provincie Noord-Holland trots op te zijn. Dit zijn de alarmerende cijfers:

1. Wormer 29,4 jaar;
2. Hoofddorp 23,8 jaar;
3. Amstelveen 21,8 jaar;
4. Diemen 21,3 jaar;
5. Assendelft 19,6 jaar;
6. Nieuw-Vennep 19,1 jaar;
7. Uithoorn 18,8 jaar;
8. Aalsmeer 17,5 jaar;
9. Purmerend 17,3 jaar;
10. Koog aan de Zaan 16,8 jaar.

Uit het onderzoek van RTL Nieuws blijkt dat 20% van de sociale huurwoningen niet op basis van

¹ <https://regiopurmerend.nl/2018/11/15/wachttijd-sociale-huurwoning-in-purmerend-gemiddeld-173-jaar/>

inschrijftijd worden verhuurd, maar op basis van urgentie. Behalve mensen die uit een zorginstelling komen of mensen wiens bestaande huis wordt gesloopt, vallen daar ook statushouders onder. Bijna alle gemeenten in Nederland verlenen nog steeds urgentie aan statushouders, terwijl dit juridisch helemaal niet hoeft.

Volgens Aedes (de vereniging van woningcorporaties) heeft het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer afgesproken dat er in Nederland 31.000 sociale huurwoningen per jaar gebouwd moeten worden, maar waarschijnlijk worden er slechts 15.000 woningen opgeleverd, nog niet eens de helft.

Woningcorporaties zouden onvoldoende financiële middelen hebben voor grootschalige nieuwbouw, omdat ze sinds een aantal jaar veel vennootschapsbelasting moeten betalen en er te weinig bouwlocaties zijn.

De Partij voor de Vrijheid vindt het volstrekt onaanvaardbaar dat veel Noord-Hollanders soms wel decennia moeten wachten op een sociale huurwoning en daarom stellen ondergetekenden de volgende vragen aan het College:

VRAGEN INCLUSIEF BEANTWOORDING GEDEPUTEERDE STATEN

Algemene inleiding GS

De wachttijden voor een huurwoning zijn lang. Wel geven de cijfers op dit moment een enigszins vertekend beeld van de werkelijkheid. Veel woningzoekenden in de regio Amsterdam hebben extra inschrijfduur op grond van een overgangsregeling. Dit betreft alle gemeenten die in de inleiding van de vragen worden genoemd. Tot enkele jaren geleden werden woningen toegewezen op basis van twee criteria: inschrijfduur voor starters en woonduur voor doorstromers. Bij de afschaffing van woonduur werd deze volledig omgezet in inschrijfduur. Bij veel doorstromers is de inschrijfduur dus eigenlijk de woonduur: de periode vanaf het moment dat ze in hun huidige woning wonen. Hun 'zuivere' inschrijfduur bij verhuring is in werkelijkheid vaak (veel) korter.

Vraag 1:

Kunt u aangeven (graag per jaar) hoeveel Noord-Hollandse sociale huurwoningen in de afgelopen Statenperiode naar statushouders zijn gegaan? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 1:

Nee, daar hebben wij geen inzicht in. De provincie is alleen toezichthouder op de realisatie van de gemeentelijke taakstelling voor huisvesting van verblijfsgerechtigden. Gemeenten krijgen van het Rijk een taakstelling opgelegd en bepalen vervolgens zelf of de verblijfsgerechtigden in sociale huurwoningen of in andere woningen gehuisvest worden.

Vraag 2:

Kunt u aangeven hoeveel nieuwe sociale huurwoningen er in Noord-Holland gebouwd zouden moeten worden om aan de vraag te kunnen voldoen en hoeveel daarvan is gerealiseerd? Graag een gemotiveerd antwoord.

Antwoord 2:

Onze provinciale bevolkingsprognose geeft geen inzicht in de behoefte aan sociale huurwoningen. Dit inzicht hebben het Rijk en gemeenten. In de aangepaste Huisvestingswet (2015) is geregeld dat het Rijk en gemeenten afspraken maken over de sociale huurwoningen. De gemeente maakt prestatieafspraken met woningcorporaties over de sociale huurwoningen.

Gemeenten maken over dit onderwerp in hun RAP's wel afspraken, deze zijn vooral gericht op het aandeel (percentage) sociale huur dat gebouwd moet worden. Uit de afzonderlijke RAP's komt het beeld naar voren dat in (vrijwel) alle regio's een tekort aan sociale huurwoningen is.

Elke regio spant zich in om dat tekort op te lossen, veelal door op lokaal niveau prestatieafspraken met de corporaties te maken.

Vraag 3:

Kunt u zo precies mogelijk aangeven of er op dit moment ook te weinig bouwlocaties zijn in Noord-Holland en wat daar de oorzaken van zijn? Graag een gemotiveerd antwoord.

Antwoord 3:

Er zijn zeker genoeg locaties voor woningbouw. Dat blijkt uit drie onderzoeken die in opdracht van de provincie zijn uitgevoerd. Tot 2040 is er volgens de prognoses vraag naar 212.000 woningen, terwijl de gemeenten locaties in beeld hebben voor bijna 412.000 woningen in Noord-Holland. Wel is het urgent dat de woningen die gepland staan ook echt snel gebouwd worden.

Vraag 4:

Kunt u zo precies mogelijk aangeven wat de zes Regionale Actieprogramma's tot nu toe hebben bijgedragen aan het oplossen van de enorme wachtlijsten in Noord-Hollandse gemeenten? Graag een gemotiveerd antwoord.

Antwoord 4:

Zoals aangegeven bij vraag 2 bevat het RAP vooral afspraken over het aandeel te bouwen sociale huurwoningen. De concrete afspraken over de te bouwen aantallen sociale huurwoningen, vinden hun weerslag in de prestatieafspraken tussen de gemeenten en corporaties. Daarbij zijn alle Noord-Hollandse regio's doordrongen van de noodzaak om extra sociale huurwoningen te realiseren en zij maken hier prestatieafspraken over met corporaties.

Vraag 5:

Bent u bereid aan het kabinet kenbaar te maken dat de vennootschapsbelasting zo snel mogelijk verlaagd moet worden of gecompenseerd, zodat woningcorporaties meer geld in kas hebben om broodnodige nieuwe sociale huurwoningen te bouwen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 5:

De MRA-bestuurders Bouwen en Wonen hebben de minister van BZK in hun brief "Samenwerken voor woningbouw in de Metropoolregio Amsterdam" van 9 oktober 2018 (aan PS verzonden op 14 november 2018, kenmerk 137775/1143853) laten weten dat de doelen rond nieuwbouw en verduurzaming alleen haalbaar zijn met behulp van het Rijk. Eén van de drie hoofdpunten uit de brief is de behoefte tot het vergroten van de investeringscapaciteit van woningcorporaties. Hoewel hierin niet met name genoemd, draagt het verlagen of compenseren van de vennootschapsbelasting ook bij aan het vergroten van de investeringscapaciteit.

Vraag 6:

Bent u bereid, gezien de enorme woningnood, culturele en sociaal-economische problemen met statushouders, om alle Noord-Hollandse gemeenten een brief te sturen waarin u aangeeft dat zij de voorrang voor statushouders gewoon kunnen schrappen, alsmede dat de provincie niet meer de taakstelling handhaaft en bent u bereid inzake de interventieladder keihard te gaan lobbyen in Den Haag? Zo nee, waarom niet? Graag een gemotiveerd antwoord.

Antwoord 6:

Wij zijn niet bereid hierover een brief aan gemeenten te sturen. Hoewel gemeenten niet verplicht zijn om verblijfsgerechtigden als urgente groep aan te merken in hun huisvestingsverordening, zijn ze echter wel verplicht om in de verordening vast te leggen hoe de gemeente gaat voldoen aan de taakstelling voor verblijfsgerechtigden (artikel 12, lid 4. van de huisvestingswet). De taakstelling huisvesting verblijfsgerechtigden is namelijk onverkort van kracht.

Bovendien, het toezicht op de huisvesting van verblijfsgerechtigden is een wettelijke taak van de provincie.

Wij zijn niet bereid inzake de interventieladder te lobbyen in Den Haag. De interventieladder volgt uit het beleidskader indeplaatsstelling bij taakverwaarlozing, dat door provincie als beleid is vastgesteld.

Vraag 7:

Bent u ook bereid richting het Rijk aan te geven dat zij maximaal moet inzetten op het laten terugkeren van zogenaamde vluchtelingen naar veilige landen in de regio waar ze vandaan komen? Zo nee, waarom niet? Graag een gemotiveerd antwoord.

Antwoord 7:

Nee, het is niet aan de provincie om hierop in te zetten. De provincie heeft alleen een toezichthoudende rol ten aanzien van de huisvesting van verblijfsgerechtigden. De provincie heeft geen rol ten aanzien van de beoordeling van asielaanvragen en de terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers.